

দেওবৰীয়া দৈনিক অগ্রদূত

যোৰহাট, দেওবাৰ ৫ ফাগুন ১৪২৪ ভাস্কৰাৰ্থ ১৮ ফেব্ৰুৱাৰী ২০১৮

আকৰ্ষণ আৰু পৰ্যটন

কেন্দ্ৰীয় পৰ্যটন মন্ত্ৰী কে জে আলফনে প্ৰকাশ কৰা তথ্যত শেহতীয়াকৈ ভাৰতলৈ বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমনৰ সংখ্যা অভূতপূৰ্ব হাৰত বৃদ্ধি পাইছে আৰু যোৱা বছৰতলৈ ভাৰতলৈ অহা বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যা ১০ নিমূত (এক কোটি)লৈ বৃদ্ধি পাইছিল বুলি কোৱা হৈছে। বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমন বৃদ্ধিৰ ফলত পৰ্যটন উদ্যোগৰ বাবে দেশৰ বৈদেশিক মুদ্ৰা আহৰণৰ পৰিমাণো বৃদ্ধি পাই ২৭ বিলিয়ন মাৰ্কিন ডলাৰ হৈছে। পৰ্যটনৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ এনে উন্নতিয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক বিশেষভাৱে উৎসাহিত কৰিছে আৰু পৰ্যটন উদ্যোগৰ অধিক উন্নয়নত চৰকাৰে গুৰুত্ব দিয়া পৰিস্থিতিত ভাৰতলৈ অহা বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যা ১০ নিমূত (এক কোটি)লৈ বৃদ্ধি পাইছিল বুলি কোৱা হৈছে। বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমন বৃদ্ধিৰ ফলত পৰ্যটন উদ্যোগৰ বাবে দেশৰ বৈদেশিক মুদ্ৰা আহৰণৰ পৰিমাণো বৃদ্ধি পাই ২৭ বিলিয়ন মাৰ্কিন ডলাৰ হৈছে। পৰ্যটনৰ ক্ষেত্ৰত ভাৰতৰ এনে উন্নতিয়ে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰক বিশেষভাৱে উৎসাহিত কৰিছে আৰু পৰ্যটন উদ্যোগৰ অধিক উন্নয়নত চৰকাৰে গুৰুত্ব দিয়া পৰিস্থিতিত ভাৰতলৈ অহা বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যা ১০ নিমূত (এক কোটি)লৈ বৃদ্ধি পাইছিল বুলি কোৱা হৈছে।

কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে 'ইনক্ৰেডিভল ইণ্ডিয়া' (অবিশ্বাস্য ভাৰত) প্ৰচাৰ অভিযান অব্যাহত ৰাখিছে আৰু দেশৰ প্ৰাচীন ঐতিহাসক্ষেত্ৰ, প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্য তথা সাংস্কৃতিক বৈচিত্ৰ্যৰ ছবি দাঙি ধৰিছে। উল্লেখ্য যে কেন্দ্ৰীয় চৰকাৰে অসম তথা উত্তৰ-পূবকো মণিপুৰৰ মহিলাৰ গ'ল্ফ খেলুৱৈ দলক পৰ্যটন ক্ষেত্ৰত বিদেশী পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণ হিচাপে উলিয়াই আনিব বিচাৰিছে। উত্তৰ-পূবত গ'ল্ফ আৰু পোৰা দৌৰ আদি ক্ৰীড়াই বিদেশী পৰ্যটকসকলক আকৰ্ষণ কৰি আহিছে। সেয়ে কেন্দ্ৰই এই ক্ষেত্ৰত কিছুমান ক্ৰীড়াৰ পৰ্যটন উন্নয়ন কাৰ্যসূচীৰ স'তে যুক্ত কৰিছে।

কিন্তু অসমলৈ দেশী-বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমনৰ হাৰ বৃদ্ধি হৈছে যদিও এই বৃদ্ধি ৰাষ্ট্ৰীয় হাৰতকৈ যথেষ্ট কম। যোৱা বছৰ ভাৰতলৈ বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমনৰ হাৰ ২৩.৫ শতাংশলৈকে বৃদ্ধি ঘটিছিল। যোৱা বছৰ এপ্ৰিলত বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমন ৭.৬ লাখলৈ বৃদ্ধি হৈছিল আৰু ডিচেম্বৰত ১০.৫ লাখ হৈছিল। অসমলৈ দেশী-বিদেশী পৰ্যটকৰ আগমন ধীৰগতিত বৃদ্ধি পাইছে বুলি প্ৰকাশ পাইছে। যোৱা ২০১৪-১৫ত অসম অন্নম কৰা মুঠ পৰ্যটকৰ সংখ্যা ৪৬ লাখ বুলি চৰকাৰে সদৰী কৰিছে। কিন্তু চৰকাৰে এই সোনকালে অসমলৈ অহা দেশী-বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যা ৯০ লাখলৈ বৃদ্ধি হ'ব বুলি আশা কৰিছে। অনাহাতে, কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান অন্নম কৰা বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যা ২০১১ত ১৬,৪০০ৰ পৰা যোৱা ২০১৪-১৫ত ২৩,৫৭২ জনলৈ বৃদ্ধি হৈছে বুলি চৰকাৰে জনাইছে। উল্লেখ্য যে কাজিৰঙা বিদেশী পৰ্যটকৰ প্ৰথম আৰু প্ৰধান আকৰ্ষণ। বিশ্ব ঐতিহ্য ক্ষেত্ৰ হিচাপে ইউনেস্ক'ৰে স্বীকৃতি প্ৰদান কৰা কাজিৰঙাই বিশ্ব পৰ্যটন মানচিত্ৰত স্থান লাভ কৰিছে। বিশেষকৈ কাজিৰঙা এটা খজাৰ অথবা এশিঙীয়া গঁড়ৰ প্ৰধান বাসস্থান হোৱা হেতুকে এই ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান অন্নমৰ বাবে পৰ্যটকক আকৃষ্ট কৰি আহিছে। কেৱল বিদেশী পৰ্যটককেই যে কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান আকৰ্ষণ কৰে তেনে নহয়। ভাৰতৰ বিভিন্ন ৰাজ্যৰ পৰ্যটকসকলকো কাজিৰঙাই আকৰ্ষণ কৰি আহিছে। কিন্তু কিছুমান সমস্যাৰ নেতিবাচক প্ৰভাৱ কাজিৰঙাৰ পৰ্যটন উদ্যোগৰ ওপৰত পৰিছে। বিশেষকৈ চোৰাচিফলীয়া গঁড় হত্যা বন্ধ নোহোৱা, আন্তঃগাঁৱৰ সমস্যা, আতিথ্যৰ সমস্যা, যোগাযোগ আৰু নিৰাপত্তা আদি সমস্যাবিলাকে পৰ্যটন ক্ষেত্ৰত নেতিবাচক প্ৰভাৱ পেলাইছে। এশিঙীয়া গঁড়ৰ সংখ্যা বিশ্বৰ ভিতৰত কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানতেই সৰ্বাধিক আৰু এই দুপ্ৰাণীৰ নিৰ্ভয়কৰ প্ৰাণীবিধৰ প্ৰধান বাসস্থান হোৱা হেতুকে গঁড়ৰ সংখ্যা হ্ৰাস পোৱাত কাজিৰঙাৰ প্ৰতি পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণ হ্ৰাস পাবলৈ ধৰিছে। গঁড়ৰ সংখ্যা হ্ৰাস পোৱাৰ উপৰি কাজিৰঙাত বাঘ প্ৰকল্পৰ যোগেদি বাঘৰ সংৰক্ষণে বেছি প্ৰাধান্য পাইছে। দেশত কৌশীয়াপতীয়া বাঘ অথবা ৰয়েল বেংগল টাইগাৰ্ডৰ প্ৰধান বাসস্থান পশ্চিমবংগ। অনাহাতে, ৰথখাম্ভোৰৰ নামে আগশাৰীত আছে। কাজিৰঙাত বাঘৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাইছে যদিও কাজিৰঙাৰ বাঘ দেশী-বিদেশী পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰ হোৱা নাই। কাজিৰঙাক এশিঙীয়া গঁড়ৰ প্ৰধান বাসস্থান হিচাপেই সকলো পৰ্যটকৰ চাব বিচাৰে আৰু সেয়ে এশিঙীয়া গঁড়ৰ বাবেই কাজিৰঙাক আত্মীয়কৈ ৰখাৰ প্ৰয়োজন আছে। বিশেষকৈ বিদেশী পৰ্যটক অসমলৈ আহে প্ৰধানকৈ কাজিৰঙা ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান আৰু ইয়াৰ এশিঙীয়া গঁড়ৰ কাৰণে। যিসকল বিদেশী পৰ্যটক আক্ৰমণলৈ যোৱা নাই সেইসকল পৰ্যটক ভাৰতলৈ আহিলেই অসমৰ কাজিৰঙালৈ অহাৰ কৰা ভাবে। সেয়ে গঁড়ৰ প্ৰধান বাসস্থান হিচাপে বিশ্বৰ সমুখত দাঙি ধৰাটোহে পৰ্যটন বিভাগৰ বাবে বেছি গুৰুত্বপূৰ্ণ হ'ব লাগে। অন্যথা নেপাল নহিবা ভাৰতৰ অন্য ৰাজ্যৰ ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যান গঁড় কাজিৰঙাৰ গঁড় আকৰ্ষণ হ্ৰাস কৰিব। কিন্তু চোৰাচিফলীয়া গঁড় হত্যা প্ৰতিৰোধ কৰিব নোৱাৰিলে কাজিৰঙাৰ গঁড়ৰ সংখ্যা বৃদ্ধিৰ আঁচনি ৰূপায়ণ কৰিব পৰা নাযাব। বিদেশী পৰ্যটকৰ সংখ্যাও আশানুৰূপ বৃদ্ধি নাপাব। অসমৰ পৰ্যটন উদ্যোগে বিদেশী মুদ্ৰা আহৰণত উৎসাহজনক অৰিহণা যোগাবও নোৱাৰিব।

অসমৰ পৰ্যটন ক্ষেত্ৰৰ উন্নয়নৰ প্ৰতি লক্ষ্য ৰাখি প্ৰিয়ংকো চোপ্ৰাৰ দৰে হলিউদ-বলিউদৰ বিখ্যাত অভিনেত্ৰীক প্ৰতিনিধি হিচাপে লৈ কেটি কোটি টকা খৰচ কৰিছে চৰকাৰে; কিন্তু অসমে কিমানদূৰ দেশ-বিদেশত প্ৰচাৰ লাভ কৰিছে আৰু অসমৰ প্ৰতি কিমান লোক আকৰ্ষিত হৈছে সেই তথ্য চৰকাৰে প্ৰকাশ কৰা নাই। আনকি কামাখ্যা মন্দিৰখনো আজিও পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে দাঙি ধৰাত চৰকাৰ কিমান সফল হৈছে— সেই ক্ষেত্ৰতো সন্দেহ আছে। বৈষ্ণৱী মন্দিৰক যিদৰে দৰ্শনাৰ্থী-পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ়ি উঠিলে হৈছে কামাখ্যা মন্দিৰখনকো একেধৰণে পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰ হিচাপে গঢ়ি তুলিব নোৱাৰাৰ কোনো কাৰণ নাই। পৰ্যটন উদ্যোগৰ বিকাশৰ বাবে আতিথ্য অথবা হোটেল, অতিথিশালা আদিৰ ব্যৱস্থা বৃদ্ধিৰ প্ৰয়োজন। অসমৰ মানুহৰ অতিথিপৰায়ণ হিচাপে লাগিব আছে; কিন্তু স্বাস্থ্যকৰ, পৰিষ্কাৰ-পৰিষ্কাৰ, স্বাস্থ্যকৰ পৰিৱেশ আৰু সুস্বাদু মূল্যৰ হোটেল সম্বলভূত হ'ব আৰু নিৰাপত্তা নিশ্চিত হ'লে যিকোনো পৰ্যটকৰ অসমে সদায় আকৰ্ষণ কৰিব আৰু পৰ্যটকৰ সংখ্যা বৃদ্ধি পাব। অসমৰ বিষয়ত থকা ভুল ধাৰণাবিলাক চিহ্নিত কৰি চৰকাৰে সেই ভুল ধাৰণাবিলাক দূৰ কৰা ব্যৱস্থা কৰিব লাগে। বেছিভাগ ভাৰতীয় লোক অসমত নথক উত্তৰ-পূবৰ অৱস্থানৰ বিষয়েই অৱগত নহয়। অনাহাতে, সন্ত্ৰাসবাদ, নিৰাপত্তাৰ অভাৱৰ অভিযোগে বেছিভাগ প্ৰচাৰ লাভ কৰিছে। বৰ্তমান অসমলৈ শান্তিৰ পৰিৱেশ আৰু নিৰাপত্তা ঘূৰি আহিছে সঁচা, কিন্তু এই বিষয়ত বহিৰ্বিশ্বক অৱগত কৰিব লাগিব চৰকাৰে। অৱশ্যে নিৰাপত্তা নিশ্চিত কৰাৰ দায়িত্বও চৰকাৰে ল'ব লাগিব। বানপানীৰ কাৰণে কাজিৰঙা মাত্ৰ কেইটামান মাহৰ কাৰণেহে পৰ্যটকৰ বাবে মুকলি কৰি ৰখা হয়। কিন্তু অধিক মাহ বা সমগ্ৰ বাবে কাজিৰঙাক পৰ্যটকৰ বাবে মুকলি কৰি ৰখাৰ ব্যৱস্থা কৰা উচিত। মানাহ, ওণাং, পৰিতৰা আদি ৰাষ্ট্ৰীয় উদ্যানবিলাক পৰ্যটকৰ আকৰ্ষণৰ কেন্দ্ৰ কৰি তোলাৰ ব্যৱস্থা হাতত ল'ব লাগে। মাজুলীকো অধিক গুৰুত্ব দিয়াৰ প্ৰয়োজন।

পুঁজিবাদে ব্যক্তিবাহক সমাজৰ সঠিক চালিকাশক্তি হিচাপে গণ্য কৰে। মানুহ যিমান বেছি আয়স্বাৰ্থৰ তাড়নাত প্ৰতিযোগী হ'ব, যিমান বেছি উৎপাদন ব্যক্তিৰ পৰা বাঢ়িব, প্ৰযুক্তি বাঢ়িব, সিমানই বেছি মানুহৰ জীৱনৰ মান উন্নত হ'ব। সমাজৰ সম্পদ বাঢ়িব। মানুহ সুখ আৰু শান্তিত বাস কৰিব। পুঁজিবাদে মানুহক স্বাৰ্থপৰ আৰু প্ৰতিযোগী হ'বলৈ উদ্বুদ্ধ কৰে। এক কথাত স্বাৰ্থ পৰম সত্য। স্বাৰ্থপৰ নহ'লে প্ৰতিযোগিতাত ভিঙি থকা অসম্ভৱ। যি যিমান বেছি আয়স্বাৰ্থক আৰু উচ্চাভিলাষী, সি সিমান বেছি সফল। যুগে যুগে মানৱ সভ্যতাৰ উত্থান আৰু পতন হৈছে। যেতিয়াই মানুহে নৈতিকতা হেৰুৱাই কেৱল আয়স্বাৰ্থক প্ৰতিযোগিতাত ধাবিত হৈছে, তেতিয়াই সেই সভ্যতাৰ পতন হৈছে। নৈতিকতা আৰু মানৱিকতা বিৰুদ্ধিত জ্ঞান-বিজ্ঞান আৰু ৰাজনীতি কেতিয়াও মানুহৰ মগল নিশ্চিত কৰিব নোৱাৰে। মানৱ ইতিহাসেই তাৰ সাক্ষী। যি সমাজত নৈতিকতা আৰু মানৱিকতাৰ কোনো মূল্য নাই, মূল্য আছে কেৱল প্ৰযুক্তি আৰু পণ্যৰ, ক্ষমতা আৰু সম্পদৰ, সেই সমাজ বেছিদিন ভিঙি থাকিব নোৱাৰে। জৈৱিক বানান পৰিতৃপ্ত কৰাৰ প্ৰয়াসত সকলো নৈতিকতা আৰু মানৱতা বৰ্জন কৰিলে মানুহ হৈ পৰে বজাৰৰ পণ্য। বিদেশীকৃত জীৱন লাগামহীন জীৱন। মানৱিকতাৰ কোনো মূল্য নাই, মূল্য আছে কেৱল প্ৰযুক্তি আৰু পণ্যৰ, ক্ষমতা আৰু সম্পদৰ, সেই সমাজ বেছিদিন ভিঙি থাকিব নোৱাৰে। জৈৱিক বানান পৰিতৃপ্ত কৰাৰ প্ৰয়াসত সকলো নৈতিকতা আৰু মানৱতা বৰ্জন কৰিলে মানুহ হৈ পৰে বজাৰৰ পণ্য। বিদেশীকৃত জীৱন লাগামহীন জীৱন। মানৱিকতাৰ কোনো মূল্য নাই, মূল্য আছে কেৱল প্ৰযুক্তি আৰু পণ্যৰ, ক্ষমতা আৰু সম্পদৰ, সেই সমাজ বেছিদিন ভিঙি থাকিব নোৱাৰে।

জৰ্মান দাৰ্শনিক হেগেল আৰু আৰব দাৰ্শনিক ইবনে খালেদুৰ চিন্তাধাৰা অনুযায়ী ইতিহাসৰ গতিধাৰা পৰিচালিত হয় আদৰ্শিক দৃষ্টিৰ প্ৰয়োগত আৰু জৰ্মান দাৰ্শনিক কাৰ্ল মাৰ্ক্সৰ তথ্য অনুযায়ী ইতিহাস ৰচিত হয়, সমাজৰ শ্ৰেণী দ্বন্দ্বৰ প্ৰক্ৰিয়ায়।

সত্য হ'ল এনে এক বস্তু, যাৰ মাজত সকলোকে বাবে পৰম ন্যায়, পৰম কল্যাণ আৰু পৰম সুখৰ অন্তিমতা। সত্য সামাজিক সৃষ্টি সমাজত প্ৰত্যেকৰে মাজত সত্য ন্যায়ৰে, সৌন্দৰ্যৰে আৰু সাৰ্বজনীন কল্যাণৰে আছে। সত্য হ'ল, সকলোকে ন্যায়ৰে, সৌন্দৰ্যৰে আৰু কল্যাণৰে, সংশ্লিষ্ট সাৰল্য। সত্য উপলব্ধিৰ বিষয়। সত্য কোনো ডাঙা সৰুৰ বিষয়। সত্য বিকাশী। সত্যক অসত্যৰ নহয়। সত্য গতিত। সত্যৰ অৱলম্বন আৰু ভবিষ্যতৰ কল্পনা অবিহনে জীৱন অৰ্থপূৰ্ণ নহয়।

জৰ্মান দাৰ্শনিক হেগেল আৰু আৰব দাৰ্শনিক ইবনে খালেদুৰ চিন্তাধাৰা অনুযায়ী ইতিহাসৰ গতিধাৰা পৰিচালিত হয় আদৰ্শিক দৃষ্টিৰ প্ৰয়োগত আৰু জৰ্মান দাৰ্শনিক কাৰ্ল মাৰ্ক্সৰ তথ্য অনুযায়ী ইতিহাস ৰচিত হয়, সমাজৰ শ্ৰেণী দ্বন্দ্বৰ প্ৰক্ৰিয়ায়।

সত্য হ'ল এনে এক বস্তু, যাৰ মাজত সকলোকে বাবে পৰম ন্যায়, পৰম কল্যাণ আৰু পৰম সুখৰ অন্তিমতা। সত্য সামাজিক সৃষ্টি সমাজত প্ৰত্যেকৰে মাজত সত্য ন্যায়ৰে, সৌন্দৰ্যৰে আৰু সাৰ্বজনীন কল্যাণৰে আছে। সত্য হ'ল, সকলোকে ন্যায়ৰে, সৌন্দৰ্যৰে আৰু কল্যাণৰে, সংশ্লিষ্ট সাৰল্য। সত্য উপলব্ধিৰ বিষয়। সত্য কোনো ডাঙা সৰুৰ বিষয়। সত্য বিকাশী। সত্যক অসত্যৰ নহয়। সত্য গতিত। সত্যৰ অৱলম্বন আৰু ভবিষ্যতৰ কল্পনা অবিহনে জীৱন অৰ্থপূৰ্ণ নহয়।

জৰ্মান দাৰ্শনিক হেগেল আৰু আৰব দাৰ্শনিক ইবনে খালেদুৰ চিন্তাধাৰা অনুযায়ী ইতিহাসৰ গতিধাৰা পৰিচালিত হয় আদৰ্শিক দৃষ্টিৰ প্ৰয়োগত আৰু জৰ্মান দাৰ্শনিক কাৰ্ল মাৰ্ক্সৰ তথ্য অনুযায়ী ইতিহাস ৰচিত হয়, সমাজৰ শ্ৰেণী দ্বন্দ্বৰ প্ৰক্ৰিয়ায়।

ৰাজনীতি এক আকৰ্ষণীয় পেছা

মানৱসেৱাত নিবেদিত কোনো সাধনা নহয়

কানাডাৰ পৰা মুস্তাফিজুৰ ৰহমান

দলৰ ষ্ট্ৰেটজি জে চিনমনে। তেওঁৰ মতে ৰাজনীতি প্ৰধানতঃ মিথ্যাৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। যিহেতু মানৱাত্মিক প্ৰধান লক্ষ্য নিৰ্বাহনত জ্ঞানভিত্তিক, সেইবাবে তেওঁলোকে মিথ্যাৰে আশ্ৰয় লয়। বিখ্যাত লেখিকা হাৰাৰ্ছ আনেণ্ডেট কৈছে : স্বাৰ্থভিত্তিক কেতিয়াও ৰাজনৈতিক গুণ হিচাপে পৰিগণিত হোৱা নাই। মিথ্যাৰূ ৰাজনীতিৰ প্ৰয়োজনীয় হিচাপে হিচাপে সকলো সময়ত প্ৰহৰ কৰা হৈছে। "Truthfulness has never been counted among the political virtues, and lies have always been regarded as justifiable tools in political dealings."

মানৱৰ পৰম্পৰাবিৰোধী জটিল মানৱিক গুণাবলীৰ উৎস একেই স্থানত। সেয়া হ'ল মানুহৰ কৰ্মনাশক্তি, কল্পনাৰ দ্বাৰাই মানুহে অভূতপূৰ্ব কৰে, কোনো কিছু অৱস্থিত বা অনুপস্থিত। মিথ্যা আৰু সত্যৰ সৃষ্টি হয়তেই। সেয়ে বেতিয়াই কৰ্মনাশক্তিৰ বিৰুদ্ধে ঘটে, তেতিয়াই মিথ্যাৰ প্ৰধান ঘটে। সেয়ে সত্যক বিপক্ষে লৈ যি মিথ্যাই। কোনো এটা ঘটনাৰ বৰ্ণনা মানুহে ভিন্ন ভিন্নভাৱে দিয়ে। ইয়াৰ কাৰণ, ঘটনাটো একেই দৃষ্টিৰে সকলো মানুহে দেখে। সামগ্ৰিক অভিজ্ঞতা আৰু বৰ্তমানৰ মাজেৰে ওলাই আহে সত্য। আন এটা সত্য হ'ল, মানুহৰ মন ভণ্ড। মিথ্যা ভণ্ডৰ মনক সহজেই দখল কৰিব পাৰে। মিথ্যাৰ প্ৰধান কাৰণ সত্য আৰু মিথ্যাৰে; কিন্তু সত্য প্ৰকাশ কৰিবলৈ অনেক সত্য পোৱা নাযায়। ডেভিদ কুপলিয়ানে তেওঁৰ 'দ্য মাৰ্কটিং অৱ ইভিল' গ্ৰন্থত লিখিছে :

মিথ্যাৰ শক্তি ইমান বৃহৎ, যি আমি নুবুজো। সৰু মিথ্যাত সেই শক্তি নাই। কাৰণ সাধাৰণ মিথ্যা সকলোৱে বুজে। বিশাল মিথ্যাত এনে শক্তি আছে, যি সকলোৱে তাৰ আকৃতি অনুধাব কৰিব নোৱাৰি বিশ্বাস কৰে। তদুপৰি বৃহৎ মিথ্যাত কিছু সত্য নিহিত থাকে।

মিথ্যাচাৰী ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

শিৱৰাত্ৰিৰ লাটি-ঘটি

পঞ্চম শ্ৰেণীত পঢ়াৰে পৰা বৰ্তমানলৈ কত যে শিৱৰাত্ৰি উৎসৱত ভাগ, যেটো খালে তাৰ সীমা-সংখ্যা নাই। এইটো উৎসৱত কত যে লাটি-ঘটি হৈছে, কত লম্ব-সাহাৰু হৈছে তাৰ লেখ দিয়া টান। হাজাৰ লাটিৰ দৰে ঘটিৰ ভালপৰে মনত আছে। সেই কাৰণে কেইটামান উৎসৱ আহিলে মোৰ বৰ ভয় লাগে। তাৰ ভিতৰত দেৱালী, ফালুৱা আৰু শিৱৰাত্ৰি উৎসৱ। দেৱালীত ফটকা মাৰি শৰীৰ আধাপোৱাৰো কৰেই আনকি চকুত ফটকা মাৰি অন্ধ কৰিব পাৰে। ৰাত্ৰাত ওলাই নোৱাৰি। ফালুৱাত থৈলা নলা-নামাতলৈ যিহাই সুৰত জাপি দিয়ে, ফালুৱা নিৰাৰ পইচা নাই বোৱাইছে আৰু শিৱৰাত্ৰিত ভাগে, ঘোটা, ধত্বকা খুৱাই পাগল কৰি দিয়ে। সেই কাৰণে এই তিনিটা উৎসৱ আহিলেই মোৰ ভয়, শংকাত কৰু কঁপি থাকে।

তেতিয়াই পঞ্চম শ্ৰেণীৰ ছাত্ৰ। মোৰে খুৰাৰ পুতেক দাদা এজনে মাটি গ'ল বোলে। কনক তই আজি দুপৰীয়া আমাৰ ঘৰত ভাত খাবে। ঘৰত আমাৰ মা আৰু পিতাও নাই, মামাইতৰ ঘৰলৈ গৈয়ে— শিৱৰাত্ৰি পূজাৰ শৰাই দিবে। সেইদিনা আমাৰ ঘৰত পিতাই শৰাই-বেৰৰ ঘৰ বান্ধি আছে। বেৰৰ চাউলৰ বেৰত কামি বান্ধি গুণাৰে গাটি দিয়ে। পিতা ভিতৰত থাকে, মই বাহিৰত থাকিব লাগে। পিতাই দাখনৰ আগটোৱে চাউলৰ বেৰ অলপ ফাল কৰি দিয়ে, মই লগে লগে দুৰাবকৈ। মই খুৱাইতৰ ঘৰত ভাত খাবলৈ যোৱা প্ৰস্তাৱটো দিয়াত পিতাই কলে— যা, খাবি আৰু দৌৰি আহিবি, এইবেলা এইখন বেৰক পিটী দিয়া শৰাই হ'ব লাগিব। মই দৌৰি গৈ খুৱাইতৰ ঘৰ পালে। দাদাই বন্ধা কাম সমাপ্ত কৰি মোলৈ বৈ আহে। মই বোৱাৰ লগে লগে ভাত বাটি দিয়াত পিতাই কলে— যা, খাবি আৰু দৌৰি আহিবি, এইবেলা এইখন বেৰক পিটী দিয়া শৰাই হ'ব লাগিব। মই দৌৰি গৈ খুৱাইতৰ ঘৰ পালে। দাদাই বন্ধা কাম সমাপ্ত কৰি মোলৈ বৈ আহে। মই বোৱাৰ লগে লগে ভাত বাটি দিয়াত পিতাই কলে— যা, খাবি আৰু দৌৰি আহিবি, এইবেলা এইখন বেৰক পিটী দিয়া শৰাই হ'ব লাগিব।

কমলাকান্ত, বলিৰামহঁতে প্ৰত্যেকবিধ ভাজিত ভাঙৰ কোমলপাতৰো মিহলাই দিছে। সোৱাদ পাই সিহঁতৰ লগতে ময়ো সেইবোৰ খাই দিছো। ল'ৰাহঁতেইজনৰ হাঁহি-কিলাশালি, নাচ-গানে সেইহঁতৰ চোতাল খলক লগাই দিলে। মই খোৱা পাতৰ পৰা উঠিব নোৱাৰা হ'লো। খাই থকা পাতে প্ৰহাৰ কৰি দিলো। ভাত পাতত খাই থকা পাতেখন কাষতে মাটিত শুই পৰিলো। শোৱাৰ পাছত অনুভৱ কৰিলো মোক যেন কোনোবাই ওপৰলৈ উঠাই নিয়ে আৰু উঠিব নোৱাৰা হ'লো। খাই থকা পাতে প্ৰহাৰ কৰি দিলো। ভাত পাতত খাই থকা পাতেখন কাষতে মাটিত শুই পৰিলো। শোৱাৰ পাছত অনুভৱ কৰিলো মোক যেন কোনোবাই ওপৰলৈ উঠাই নিয়ে আৰু উঠিব নোৱাৰা হ'লো। খাই থকা পাতে প্ৰহাৰ কৰি দিলো। ভাত পাতত খাই থকা পাতেখন কাষতে মাটিত শুই পৰিলো।

ইয়াৰ পাছত মোৰ পাতা-গুনা শেষ হ'ল। চাকৰি লৈ, বিয়া-বাক হ'ল, ল'ৰা-কোৱালী হ'ল। পিতৃ চুকাল মোৰ সৰু কালত। পিতায়ো দিনে ২০ চিলিম ভাং খাইছিল। মা বুঢ়ী হৈ মোৰ লগতে আছে। শিৱই আনকি নিদিয়া হ'ল। নিজনী বিয়া কৰাই মোক এনে

তেওঁ পাবতীৰ দৰে। শিৱৰাত্ৰি আহিলেই গাত তৰু নাই। বেলপাত, বেল, শিৱ লিগে, ভাং, গাখীৰ, উপকৰণ, বুট-মুগ ইত্যাদি পূজাৰ যোগাৰ আমি মন্দিৰ ভৰাই পেলায়। খিচিৰি, ঘোটা তৈয়াৰ কৰি ভক্তসকলক খুৱায়। এবাৰ এনেকুৱা এটা শিৱৰাত্ৰিতে বীৰবাৰীত থকা আমাৰ ডাঙৰ মামা আৰু মামী আলৈ আমাৰ ঘৰলৈ। মোৰ মাতাও আছে। পাৰ্বতীয়ে সকলোকে একো গিলাছ ঘোটা আৰু প্ৰসাদৰ লগত ভাঙৰ লাডু খুৱাই দিলে। ময়ো খালে ডেৰ গিলাছ। তাৰ পাছত আঁঠুৰে বন্ধা হৈছিল। সকলোৱে কেৱল হাঁহে আৰু গান গায়— আহে তু সপাৰিও ডহক বজাই...। শেষত মামা-মামীক বিৰুৱাকটো গাভীয়ে ঘৰত থৈ আহিবলগীয়া হ'ল, যিয় হ'বই নোৱাৰে, কেৱল হাঁহি আৰু বৰ ছোৱা।

মুঠতে যিমান আঁতৰি থাকিব চেষ্টা কৰো, শিৱই এৰা নিদিয়া হ'ল। অচিন্তত গলেও সহকৰ্মীকলে মিঠাই বুলি ভাঙৰ লাডু খুৱাই দিয়ে। যাৰ ঘৰতে যাওঁ ঘোটা-লাডু খুৱাই দিলো। চাৰি বছৰমান আগতে শিৱৰাত্ৰিৰ দিনা এখন মানুহৰ ঘৰত মিলম্ৰণ পাই সেয়া এটা কৰি উঠি আহিম বুলি ঘৰত থৈ গ'লো। গৈছিলো তেওঁলোকে বৰ ডাঙৰকৈ শিৱপূজা কৰে। অসংখ্য মানুহ মাতে। গৈ দেখো পূজাৰ কি আয়োজন। মোৰ লগত দাস, ভাগৱতী, কলিতা, দত্ত আদি কৈ-ৰাজনো বন্ধু হ'ব আৰু ভাত তলগ। মোক সকলোৱে, গৃহস্থৰে ধৰি স্বাগতম জনালে। কে'ৰাজনী হোৱালীয়ে ট্ৰে এখনত ঘোটাৰ গিলাছ বিলাই আছে। পুৰুষ, মহিলা সকলোৱে ঘোটাৰ গিলাছ পি টং হৈ আছে। মই নাখাওঁ বোলাত সকলোৱে জোৰ কৰিলে— খাওক, খাওক, আজি খাব লাগে এইটো নিয়ম, নহ'লে শিৱই শাপ দিব। খালে। এগিলাছ খোৱাৰ পাছতে আৰু খাবৰ মন গ'ল। চাৰি গিলাছ মাৰি দিলো। তাৰ পাছত খিচিৰি, ভোগ খাবলৈ দিলে। অল্পত নিচা লাগিলে। একো ক'ই নোৱাৰিলো কি খাইছো, কি বকিছো। ঢাল, পাতৰকৈ উঠি আহি ৰাত্ৰা পালে। তাৰ পাছত মানুহবিলাকৰ সীমাৰ পৰীক্ৰমেত ধৰি ধৰি আহি মোৰ ঘৰৰ ফালে নগৈ অন্য এটা ৰাস্তাৰে বেৰত ধৰি গৈ কিমানদূৰ পালে ক'ই নোৱাৰো। মূৰেই মই পৰী খাব এৰি দিয়া নাই। মোৰ ঘৰ বীৰেনপাতাত। মই গৈ দাঁতলপাৰা পালে। ৰাতি বহুত হ'ল। কটাৰবাৰী পালে। তাই এখন মানুহৰ বাৰাণ্ডাত পৰি থাকিলো। পূৰ্বা ১০ বজাতহে সাৰ পাই জ্ঞান কিৰি অহাত ১২টামান বজাত ঘৰ পালে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

এতিয়া শিৱৰাত্ৰি আহিলেই মোৰ ভয়ত মুকুন কঁপি পৰিছে। উল্লেখ্যৰ প্ৰিয়মিত ৰাজনীতিবিদে সৰু সত্যৰ ওপৰত ভৰ কৰি বিশাল মিথ্যাৰূ কৰি থাকে।

গাধ গাধই। শিয়াল পণ্ডিত তুমি ভাগ কৰা। এইবাৰ মাংসৰ বৰ্টন কৰিলে শিয়াল পণ্ডিতে। সমগ্ৰ হৰিণটো সিহঁতৰ সমুখত থৈ এটুকুৰা মাংস কেৱল নিজৰ বাবে ৰাখিলে। শিয়াল পণ্ডিতৰ বৰ্টন দেখি সিহঁত মহাজ জুচী হৈ ক'লে : তোমাৰ পণ্ডিত নাম সার্থক। তোমাৰ তুলনা নাই।

যোঁৰা আৰু গাধ একেই মালিকৰ। মালিকে সমস্ত বোজা গাধৰ পিঠিত দিয়ে আৰু নিজে উঠে যোঁৰাৰ পিঠিত। এদিন পিঠিৰ ভাৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰি গাধই খোঁৰাক কলে— আজি মোৰ পিঠিত বহু বেছি ভাৰ। শৰীৰ অৱস হৈ আহিছে। মোৰ পিঠিৰ বোজা তুমিও অলপ লোৱা। যোঁৰা মাটি নহ'ল। গাধে পিঠিত বোৰাৰ পিঠিত। এদিন পিঠিৰ ভাৰ সহ্য কৰিব নোৱাৰি গাধই খোঁৰাক কলে—